

- återförvisa ärendet till tribunalen,
- fastställa att beslut om rättegångskostnader i första instans och i målet om överklagande ska anstå.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har anfört två grunder till stöd för överklagandet.

Den första grunden, som består av tre delar, avser att tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att avgränsa befogenheterna mellan urvalskommittén och Europeiska rekryteringsbyrån (Epsos).

I den första delen av grunden har kommissionen gjort gällande att tribunalen gjorde den felaktig bedömning av den omtvistade rättsakten, det vill säga Epsos beslut av den 17 augusti 2015 att inte överlämna klagandens begäran om omprövning till uttagningskommittén på grund av försening. Detta meddelande ägde rum inom ramen för den behörighet som tilldelas Epsos enligt avsnitt 3.1.3 i de allmänna bestämmelserna för allmänna uttagningsprov såvitt avser all skriftväxling med kandidaterna.

I den andra delen anser kommissionen att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning vid sin tolkning av de allmänna bestämmelserna. Avsnitt 3.4.3 i dessa bestämmelser ska inte läsas i samband med avsnitt 3.1.3 utan med beaktande av ordalydelsen och syftet med avsnitt 3.4.3, vilket ger Epsos behörighet att genomföra det interna omprövningsförfarandet.

Den tredje delen avser felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 7 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna. Meddelandet i fråga utgör en administrativ åtgärd för att säkerställa tillämpningen av enhetliga normer vid uttagningsprov i enlighet med nämnda artikel 7 första stycket. Detta motsvarar också Epsos roll som biträde till uttagningskommittén, vilket fastställts av tribunalen i dom i mål T-361/10 P, kommissionen mot Pachtitis. ⁽¹⁾

I den andra grunden har gjorts gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av grunden avseende bristande behörighet för den som vidtog åtgärden. I förevarande fall har tribunalen inte prövat huruvida en åtgärd med samma eller ett annat innehåll — efter en korrigering av felet angående bristande behörighet — skulle ha vidtagits. I avsaknad av en sådan prövning kunde tribunalen inte ogiltigförklara den ifrågasatta rättsakten.

⁽¹⁾ ECL:EU:T:2011:742.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Specializat Mureş (Rumänien) den 31 januari 2019 —
MF mot BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala Bucureşti, Secapital Sàrl**

(Mål C-75/19)

(2019/C 164/18)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunal Specializat Mureş

Parter i det nationella målet

Klagande/invändare: MF

Motparter: BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör bestämmelserna i rådets direktiv 93/13/EEG om oskäliga villkor i konsumentavtal⁽¹⁾, särskilt skälen 12, 21 och 23 samt artiklarna 6.1, 7.2 och 8, hinder för att de nationella domstolarna gör en tolkning enligt vilken en konsument inom ramen för en invändning mot verkställigheten — som enligt nationell lagstiftning utgör en särskild talan som enbart kan väckas inom vissa tidsfrister och under vissa förhållanden — efter det att utmätningen av klaganden har inletts inte kan åberopa att det har konstaterats att det föreligger oskäliga villkor i ett med en näringsidkare ingått kreditavtal — som enligt lagen utgör en exekutionstitel och på grundval av vilken utmätningen av konsumenten har inletts — eftersom ett sådant åberopande inte godtas inom ramen för detta rättsmedel enligt nationell lagstiftning i vilken det stadgas att det i stället ska väckas allmän talan, som inte omfattas av någon preskriptionstid, genom vilken konsumenten när som helst kan ansöka om att det förklaras att det föreligger oskäliga avtalsvillkor, och yrka att de inte har någon verkan, utan att avgörandet i sistnämnda förfarande har direkt inverkan på utmätning förfarandet, vilket innebär att risken finns att utmätningen genomförs innan det har träffats ett avgörande med avseende på ovannämnda allmänna talan?
- 2) Om den första frågan besvaras jakande, utgör ovannämnda bestämmelser i direktivet då hinder för nationella bestämmelser enligt vilka det fastställs en frist på 15 dagar från det att de första utmätningens beslut meddelades inom vilken en konsument/invändare (utmätningens gäldenären) kan göra gällande att avtalsvillkoren i ett kreditavtal som har ingåtts med en näringsidkare är oskäliga (och där nämnda frist fastställs genom tvingande bestämmelser som, om de åsidosätts, medför att invändningen avslås på grund av att den har inletts för sent), om det beaktas dels att samma bestämmelser i den nationella lagstiftningen även kan åberopas för att framställa liknande invändningar, som betraktas som sakinvändningar, dels att den nationella domstolen enligt EU-domstolens fasta praxis är skyldig att ex officio pröva huruvida avtalsvillkor är oskäliga, så snart som den har kännedom om de rättsliga eller faktiska omständigheter som därvid krävs?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 21.4.1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy Szczecin — Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie (Polen) den 31 januari 2019 — Profi Credit Polska S.A. mot QJ

(Mål C-84/19)

(2019/C 164/19)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy Szczecin — Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie

Parter i det nationella målet

Klagande: Profi Credit Polska S.A.

Motpart: QJ